

Quaranta milions de pobres i un túnel que no s'acaba

Durant tres mesos els neoliberals russos i un sector de la premsa anglosaxona han anunciat una reactivació econòmica que ha quedat en ben poc.

Uns 40 milions de russos viuen amb menys de 300.000 rubles al mes, unes 8.000 pessetes. Això vol dir que gairebé el 30% dels russos són més que pobres: viuen per sota dels nivells del que a Occident s'entén per pobresa. I la vertiginosa caiguda del nivell de vida no s'atura. Aquest any 1995 la capacitat adquisitiva de la població s'ha reduït un 18% i tothom té a clar que si no fos pel 30% d'economia sumergida i de subsistència que fa de vàlvula d'escapament, a Rússia ja haurien esclatat revoltes. Les patates de la datxa, els pots de cogombres i de col adobats al rebost i el llard congelat al balcó permeten passar l'hivern a milions de persones.

Aquesta última estadística sobre la pobresa ha marcat el punt i final d'una campanya governamental de profecies de prosperitat orquestrada durant tot l'estiu per sectors de la premsa anglosaxona. Després que el *Herald Tribune* va gosar dir a final de setembre –quinze dies abans de la publicació del rècord de pobresa– que “Rússia estava a punt de veure la llum al final del túnel”, els comentaris han pres un to més contingut. I els fòrums oficinosos han reconegut que la campanya d'optimisme s'havia llançat seguint les teràpies psicològiques recomanades pel Fons Monetari Internacional.

El 30% del PIB és la màfia. En ple juliol un informe publicat al *Time Magazine* posava una al costat de l'altra realitats positives: el 60% del PIB ja és economia privada; hi ha 2.500 bancs comercials; 40 milions de russos són accionistes; gairebé un milió i mig d'empreses donen feina a 10 milions de persones; la classe mitjana és ja el 25% de la població de Moscou. Tot seguit es feia un pronòstic d'imminents inversions milionàries.

Les xifres de *Time Magazine* no re-

flectien alguns matisos de context. Que la màfia i la criminalitat controlen el 30% del PIB i almenys el 50% del sector bancari. Tampoc deia que la suposada classe mitjana, sorgida del funcionari soviètic, pot menjar i vestir una mica millor que els pobres gràcies a l'arrendament del seus privilegiats pisos del centre.

Simultàniament al reconeixement es-

tadístic de les immenses franges de misèria, des de la revista francesa *Population* arribava una impressionant recopilació de dades que expliquen com una crisi es converteix en mort. L'esperança de vida dels homes russos ha davallat fins els 57 anys. L'any 1970 era de 66. Les russes tenen més esperança de vida, però malviuen més: l'any 1994 hi va haver a Rússia 3 milions d'avortaments.

Population explica que la causa de tanta desgràcia no es només l'ensorrament del sistema sanitari, sinó l'“explosió” de violència, de suïcidis, d'alcoholisme. Els 40 milions de pobres es gasten en vodka el 2,5% dels seus recursos. Més fins i tot que els rics “nous russos”, que hi dediquen un 2,2%.

Els experts que intenten tocar de peus a terra han denunciat la falera per presentar els quadres macroeconòmics russos deixant fora quina és la realitat social. Hi ha analistes occidentals de pensament neoliberal que tenen una fe cega en les veritats del mercat que ara són aplicades a Rússia. Cada dia s'assemblen més a aquells progressistes dels anys 20 i 30 que també foren enlluernats pels dogmes soviètics. **Llibert Ferri**

Els jubilats són els més pobres dels 40 milions de pobres. La nostàlgia és un dels seus aliments.